

Justitsministeren: Jeg kan faa meget mindre have Noget at indvende imod det Endringsforslag, der er stillet af det ærede Udvalg, som jeg maa erkjende Nødvigheden af, hvad der nys blev bemærket af den ærede Ordfører, nemlig at man, selv om dette Endringsforslag ikke bliver vedtaget, vistnok ved en rigtig Anvendelse af Loven vil komme til det Resultat, som Endringsforslaget gaar ud paa at slaa fast.

Da ellers Ingen begjærede Ordet, var Forhandlingen sluttet.

Forslag til § 93 af Udvalget:

Der tilføjes til første Stykke:

„Den er anvendelig ikke blot paa de Boer, der fra den Dag tages under Behandling, men ogsaa paa de Retshandlinger, der efter den Dag maatte forefalde i de under Behandling værende Boer, for: saa vidt ikke Forholdets Bestaffenhed maatte udelukke saadan Anvendelse.“

vedtoges uden Afstemning.

Deretter fattes Lovforslaget (se Tillæg C.) under Afstemning og vedtoges enstemmig med 54 Stemmer.

Lovforslaget bliver nu at tilstille Lands-tinget.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af „Forslag til Lov om Forbud mod Efterligning af Mønt og Pengefedler m. m.“ (Lovforslaget findes i Tillæg C.)

Da Ingen begjærede Ordet, var Behandlingen strax sluttet.

Sagens Overgang til 2den Behandling

vedtoges uden Afstemning.

Endringsforslag til 2den Behandling indkaldtes til førstkommande Mandag Middag Kl. 1.

Formanden: Da den ærede Indenrigsminister ikke for Diebliffet er tilstede, skal jeg i nogle faa Minuter udsætte Forhandlingen af den følgende Sag paa Dagsordenen.

Da Indenrigsministeren kort efter var kommen tilstede, gik man over til den sidste Sag paa Dagsordenen, som var:

Forespørgsel af Folkethingetsmanden for Odense Amts 5te Valgkreds (Klaus

Berntsen) til Indenrigsministeren angaaende Afsløsning af en Afgift ved Afhændelse af Kjøbstadjord.

Berntsen: Det Spørgsmaal, jeg har udbedet mig og erholdt det høie Things Samtykke til her at henvende til den høitærede Indenrigsminister, berører et Forhold, der oftere har været gjort til Gjenstand saavel for det høie Things som for tidligere Ministeriers Opmærksomhed og Overveielse, uden at det dog er lykkedes, uagtet Alle, saavidt mig bekjendt, have erkjendt det Uheldige og lidet Tidssvarende i dette Forhold, endnu at faae det forandret. Ved Forordningen af 14de August 1741 blev det bestemt som en almindelig Regel, at ingen af Kjøbstadernes frie Torder maatte bruges af Andre end af Indvaarnerne selv; men det Baand, der saaledes hvilede paa Kjøbstadsjorderne blev hævet ved Forordningen af 18de Oktober 1811. Ved den sidstnævnte Forordning tillodes, det nemlig Kjøbstaderne at sælge disse Torder ikke blot til vedkommende Kjøbstadsbeboere selv indbyrdes, men ogsaa til Udenbysboende saa vel som til Bebyggelse, hvorimod den første Kjøber af disse Torder skulde isølge Forordningen af 18de Oktober 1811 betale 2 Skpr. Byg aarlig pr. Lønne Land til Kjøbstadens Kæmmerkasse foruden 1 Rd. aarlig ligeledes af hver Lønne Land i Rekognition. Solgte den første Kjøber atter Torden, skulde den anden Kjøber betale 4 Skpr. Byg pr. Lønne Land aarlig, tredje Kjøber betale 6 Skpr. og den fjerde Kjøber 1 Lønne Byg aarlig pr. Lønne Land til Kæmmerkassen; men denne Bestemmelse fik et for mig noget underligt Tillæg ved Plakat af 15de Juli 1831, idet det i den nævnte Plakat er bestemt, at, for saa vidt disse Torder igjen blive kjøbte af en indenbys boende Mand, skulde Afgiften aldeles bortfalde. De Beboere, der eie disse Torder, skulde altsaa svare en betydelig Afgift, foruden at de selvfølgelig med de indenbys Boende skulde udrede alle Byrder og Afgifter til Kommunes Behov; de skulde saaledes udrede Byrder til Kjøbstadens Politik, Bægtervæsen, Vandvæsen, Gasbelysning, Brolægning m. m., uden at de selvfølgelig kunne have den Fordel af disse Ting som vedkommende Kjøbstadsbeboere selv. Hertil kommer endvidere, at disse Beboere, som tidt kunne bo $\frac{1}{4}$ — $\frac{1}{2}$ Mil fra den vedkommende Kjøbstad, kunne om Vinteren i Tilfælde af megen Sne i længere Tid være forhindrede fra at komme ind til Kjøbstaden, fordi man i Almindelighed ikke ønsker at kaste Sneen for disse enkelte Beboeres Vedkommende, før man er høist nødt dertil. Hertil kommer endvidere, at den af mig nævnte Kornafgift, som sagt, beløber sig til ikke ganske ubetydelige Beløb; jeg har saaledes indhentet Oplysninger fra ærede Bølgere i den Kreds, jeg har den Ære at repræsentere, og skal til Exempel, nævne, at en, af de Mand,